

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Варна, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Виолета Т. Неделчева
като разглежда докладваното от Мария Кр. Маринова Въззивно гражданско дело № 20223000500100 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК. Образувано по подадена въззивна жалба от „Тексим“ООД, гр.Омуртаг, представлявано от управителя Вл. Б. Н., чрез процесуалния му представител адв.Б.Д.-П., против решение №1704/15.11.2021г., постановено по гр.д.№1608/21г. по описа на ВОС, гр.о., с което е отхвърлен предявеният от „Тексим“ ООД против Д.П. - Я., частен съдебен изпълнител рег. №711, с район на действие Варненския окръжен съд, иск за заплащане на сумата от 52 730лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, вследствие неизпълнение задължението на ответницата да провери собствеността на Влекач Волво 440 с рег.№ Т4169 СТ, шаси № YV2ASO2A08B52769, гориво дизел, цвят бял, година на производство 2008г., възложен с постановление от 05.05.2017г. по изп.д.№20167110400802, за който е разпоредено да бъде предаден по ЗМВР, на осн. чл.74, ал.1 от ЗЧСИ, ведно със законна лихва от датата на предявяване на иска - 25.06.2021г. до окончателното изплащане на сумата, като решението е постановено при участието на третите лица помагачи ЗК „Лев Инс“АД, гр.София и ЗАД „Армеец“ АД, гр.София, както и е осъдено „Тексим“ ООД да заплати на Д.П. - Я. сумата от 2 500лв., представляваща сторените разноски: платено адвокатско възнаграждение, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК.В жалбата се твърди, че решението е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и поради

необоснованост по изложените в същата подробни съображения. Претендира се да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което предявеният иск бъде уважен. Претендират се разноски.

Въззиваемата Д.З. П. - Я., частен съдебен изпълнител, рег. №711, в депозирания отговор по жалбата в срока по чл.263, ал.1 от ГПК чрез процесуалния си представител адв.Д.Д. поддържа становище за нейната неоснователност и моли решението на ВОС да бъде потвърдено.Претендира разноски.

Третото лице помагач ЗК „Лев Инс“ АД в депозирания отговор по жалбата в срока по чл.263, ал.1 от ГПК чрез процесуалния си представител ю.к.Н.Гераскова поддържа становище за нейната неоснователност и моли решението на ВОС да бъде потвърдено.

Третото лице помагач ЗАД „Армеец“ АД в депозирания отговор по жалбата в срока по чл.263, ал.1 от ГПК чрез процесуалния си представител ю.к.Р.Лукова поддържа становище за нейната неоснователност и моли решението на ВОС да бъде потвърдено.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното.

В исковата си молба ищецът „Тексим“ООД, гр.Омуртаг, представлявано от управителя Вл. Б. Н., излага, че е собственик на т.а. „Волво“, модел „440“, рег.№Т 5417 ВТ, шаси № YV2AS02A08B512769, гориво дизел, цвят бял, година на производство 2008г., придобит с постановление за възлагане от 05.05.2017г., издадено по изп.д.№20167110400802 по описа на ЧСИ Д.П.-Я., рег.№711, район на действие ОС-Варна, след проведена публична продажба, по която ищецът е обявен за купувач за предложената от него цена в размер на 52 730лв., която цена внесъл изцяло. До преди придобиване на собствеността от ищеца и съответно снабдяване от него с регистрационен талон, т.а. е бил с рег.№Т 4169 СТ. Ползван е от ищеца до 17.11.2019г., когато е предаден с протокол за доброволно предаване по реда на чл.84, ал.2 от ЗМВР. От предаване на вещта до подаване на исковата молба ищецът е предприел множество постъпки за нейното връщане, но същите са останали без резултат. Според мотивите на постановяваните от ВАС съдебни актове по повод подаваните от него жалби, изпълнена е процедура съгласно Решение за изпълнение на Комисията от 26.02.2013г. относно наричания за "SIRENE" и други мерки за прилагане на Шенгенската информационна система от второ поколение/ШИС/, във вр. със сигнал за издирване, подаден от държава-членка по чл.100, §1 и §3, б."а" от Конвенция за прилагане на споразумението от Шенген от 14.06.1985г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници, вр. чл.38 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 г. относно създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II), относно обявено за издирване МПС в НШИС Белгия по сигнал със шенгенски идентификатор

BE59706740000000000002, във вр. с извършено престъпление-злоупотреба с доверие - прекратено плащане по договор за лизинг за автомобил Волво /подробно описан, който е автомобилът, предмет на цитираното постановление за възлагане от 05.05.2017г./, който в последствие не е открит. Собственик на автомобила към момента на престъплението е фирма "BVBA THETRUCKCOMPANY" и същият е застрахован към ЗК Maesstad B.V., Rotterdam. Бюро "SIRENE" в дирекция МОС-MBP е уведомено от бюро "SIRENE"-Белгия, че посочената фирма като собственик желае да си възстанови автомобила, т.е. налице е искане по чл.84, ал.8 от ЗМВР, предвид което и е издадена от началника на ГПУ-Русе заповед за връщане на вещта на лицето, посочено в искането на държавата, въвела сигнала в ШИС, която заповед е влязла в сила и е изпълнена, съответно автомобилът е върнат на това лице.

В резултат от гореизложеното ищецът е претърпял вреди, изразяващи се в стойността на т.а., заплатена като продажна цена за придобиването му по проведената публична продажба по посоченото изп.дело, а именно сумата от 52 730лв. Тази вреда е резултат от противоправното виновно бездействие на съдебния изпълнител по изп.д. №20167110400802. Същият не е изпълнил възложените му по закон задължения да провери собствеността на продаваната на публична продажба вещ. Длъжник по изп.д. е дружеството „Силвър трейд“ ЕООД, гр. Варна. Вследствие неправилна преценка съдебният изпълнител е приел, че длъжникът е собственик на веща. В протокола за опис от 09.09.2016г. е посочено, че т.а./влекач/ е с транзитен № Е 13-30, а в обявлението за продажбата е посочен с рег. № Т 4169 СТ, рама № YV2AS02A08B512769. Съдебният изпълнител е описал и продал чужда движима вещ. За нейната продажба на осн. чл.474, ал.5 от ГПК се прилагат редът за публична продажба на недвижим имот/с изключение на обжалването на продажбата и чл.521 от ГПК/, предвид което същият е следвало да провери надлежно собствеността върху веща, както изисква нормата на чл.483 от ГПК, което той не е сторил, а вследствие на горното ищецът е претърпял вреди, т.к. е заплатил цената на вещта, но тя не е в негово владение и не може да си възстанови владението. За така претърпяната имуществена вреда претендира ответникът ЧСИ Д.З. П. - Я. да бъде осъдена да му заплати обезщетение в размер на 52 730лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

Ответникът ЧСИ Д.З. П. - Я. в депозирания отговор в срока по чл.131 от ГПК и в хода на производството оспорва предявения иск и моли да бъде отхвърлен като неоснователен. Излага, че изп.д. №20167110400802 е образувано на 01.09.2016г. по искане на Д.С.Г. въз основа на изп.лист, издаден по гр.д. №14638/15г. по описа на ВРС против длъжника „Силвър трейд“ ЕООД. В молбата за образуване на изп.дело вискателят е посочил, че разполага с информация, според която т.а./влекач/, собственост на длъжника, се намира в сервиз на „Волво“ в гр. Варна. ЧСИ установил, че т.а. се намира в

държание на третото лице „Волво груп България“ЕООД, оставен в сервиза за ремонт и годишно обслужване/за горното била издадена фактура от 31.08.2016г./След образуване на делото, към същото било присъединено изп.д.№20147690400265 по описа на ЧСИ А.Загорова, образувано между същите страни, изпратено на ответницата за продължаване на изп.действия и образувано пред нея под №20167110400803.По присъединеното дело била извършена справка за притежаваните от длъжника ППС, според която процесният т.а. бил негова собственост. След като се уверила, че вещта е във владение на ответника и не са налице обстоятелства, от които да става ясно, че вещта е собственост на трето лице, наложила заповед, извършила опис и оценка на вещта на 09.09.2016г., които не били оспорени от страните по изп.дело. По издадената от „Волво груп България“ЕООД фактура на стойност 1 230, 60лв. бил издаден изп.лист в полза на посоченото дружество и било образувано изп.д.№20177180400571 по описа на ЧСИ С.Данова, което впоследствие също било присъединено към изп.д.№ 20167110400802.Според приложените по образуването през 2017г. изп.д. справки към 03.05.2017г. т.а. е собственост на длъжника. Според всички приложени по изпълнителните дела справки т.а., след като е бил внесен в България през 2011г., е регистриран като собственост на „Силвър трейд“ЕООД и с него не са били извършвани разпоредителни сделки до издаване на постановлението за възлагане на 05.05.2017г.Предвид всички налични по изпълнителните дела официални данни, че т.а. е регистриран като собственост на длъжника и липсата на направени изявления в противната насока, останала с убеждението, че вещта е собственост на длъжника, поради което и върху нея било осъществено принудително изпълнение. Излага, че според мотивната част на определение №11/25.02.2020г. по адм.д.№82/20г. по описа на РАДМС, развило се по повод жалбата на ищеца против заповедта по чл.84, ал.8 от ЗМВР, процесният т.а. е бил заявен като обект на престъпление пред прокуратурата на съответната държава едва на 12.06.2017г., т.е. след като ищецът е придобил собственост. Твърди, че ищецът като собственик е допринесъл за настъпване на вредата, защото не е положил необходимите усилия и грижи да защити собствеността си.

По искане на ответницата, направено в срока по чл.219, ал.1 от ГПК, са привлечени като трети лица помагачи на нейна страна ЗАД „Армеец“АД и ЗК „Лев инс“АД, с които същата е имала сключени задължителни застраховки „професионална отговорност на ЧСИ“, съответно с първото дружество за периода 18.04.2016г.-17.04.2017г., а с второто за периода 18.04.2017г.-17.04.2018г.Третите лица помагачи в депозираните от тях отговори поддържат становище за неоснователност на предявения иск и молят да бъде отхвърлен.

Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства и приложимия закон, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Предявен е иск с пр.осн. чл.74, ал.1 от ЗЧСИ.

С постановление за възлагане от 05.05.2017г., издадено по изп.д. №20167110400802 по описа на ЧСИ Д.П.-Я., е възложено на „Тексим“ООД следното ППС - Влекач Волво 440, с рег.№ Т 4169 СТ, шаси № YV2ASO2A08B512769, гориво дизел, цвят бял, година на производство 2008г., за сумата от 52 730лв.Цитираното изп.д. е образувано през 2016г. по искане на Д.С.Г. въз основа на изп.лист, издаден по гр.д.№14638/15г. по описа на ВРС, против длъжника „Силвър трейд“ЕООД.Според съставения от ЧСИ протокол на 09.09.2016г. е извършен по искане на вискателя опис на Влекач Волво 440, с рег.№ Т 4169 СТ, рама № YV2ASO2A08B512769/в който е посочено, че влекачът с горепосочените характеристики е към датата на описа с транзитен номер Е-13-30/.Посочено е и, че описаното превозно средство е оставено за пазене на паркинга на „Волво груп България“ЕООД, трето задължено лице, което е назначено за пазач, преминало е техническо обслужване през м.08.2016г.Изготвено е на 27.01.2017г. обявление за насрочена за периода 20.03.2017г.-20.04.2017г. публична продажба на вещта - Влекач Волво 440, с рег.№ Т 4169 СТ, шаси № YV2ASO2A08B512769, собственост на длъжника по изп.д. „Силвър трейд“ЕООД.С протокол от 21.04.2017г. за обявяване на постъпили наддавателни предложения и купувач за купувач на вещта е обявено „Тексим“ООД за предложената от него цена от 52 730лв.След внасяне на 26.04.2017г. на предложената цена при приспадане на задатъка е издадено горепосоченото постановление за възлагане от 05.05.2017г.Според действащата редакция на чл.474, ал.5 от ГПК към 05.05.2017г./ДВ, бр.59/07г./ същото е било необжалваемо, съответно е влязло в сила към датата на постановяване.

Съгласно представения протокол за доброволно предаване на вещи по чл.84, ал.2 от ЗМВР на 17.11.2019г. горепосоченият т.а./след придобиване от ищеца с рег.№ Т 5417 ВТ/ е бил доброволно предаден на полицейските органи, т.к. за същия е имало подаден сигнал за издирване в Шенгенската информационна система /ШИС/.С решение №1081/27.01.2021г., постановено по адм.д.№11933/20г. по описа на ВАС, е отхвърлена жалбата на „Тексим“ООД против мълчаливия отказ на началника на ГПУ-Русе за издаване на заповед по чл.84, ал.9 от ЗМВР за връщане на дружеството на т.а. Волво 440, с рег.№Т 5417 ВТ. Прието е, че т.а. Волво 440, с рег.№Т 5417 ВТ е МПС обявено за издирване в НШИС Белгия по сигнал със шенгенски идентификатор BE59706740000000000002 на 08.06.2019г. във връзка с извършено в периода 01.01.2016г.30.06.2016г. престъпление „злоупотреба с доверие“ - прекратено плащане по договор за лизинг за автомобил Волво /подробно описан/, който впоследствие не е открит, заявено пред прокуратурата в Белгия на 12.06.2017г.Собственик на автомобила към момента на престъплението е фирма "BVBA THETRUCKCOMPANY" и същият е застрахован към ЗК Maesstad B.V., Rotterdam.Бюро "SIRENE" в дирекция МОС-МВР е уведомено от бюро "SIRENE"-Белгия в 60 дневния срок по чл.84, ал.8 от ЗМВР, че посочената фирма като собственик желае да си възстанови автомобила, т.е. налице е искане по чл.84, ал.8 от ЗМВР,

предвид което и е издадена от началника на ГПУ-Русе заповед №5403з-21/24.01.2020г. процесният автомобил да бъде предаден на представител на компанията "BVBA THETRUCKCOMPANY" или на представител на застрахователната компания, ведно със свидетелство за регистрация и контактен ключ.

Не се спори между страните, че цитираната заповед от 24.01.2020г. е била изпълнена.

Съгласно разпоредбата на чл.441, ал.1 от ГПК, частният съдебен изпълнител отговаря при условията на чл.45 от ЗЗД за вредите, причинени от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение, а съгласно чл.74, ал.1 от ЗЧСИ частният съдебен изпълнител отговаря за вредите, които неправомерно е причинил при изпълнение на своята дейност. От текста на двете разпоредби е видно, че отговорността на частния съдебен изпълнител за причинените от него при изпълнение на дейността му вреди е уредена като деликтна. За да възникне същата е необходимо да са налице предвидените в закона предпоставки, а именно неправомерно виновно/вината се презюмира/действие или бездействие на съдебния изпълнител, причинени вреди и причинна връзка между тези вреди и действието или бездействието. Действието на съдебния изпълнител ще бъде неправомерно, в случай когато то е предприето въпреки нормативната забрана за извършването му или въпреки това, че не са налице необходимите за извършването му предпоставки. Същевременно бездействието му ще бъде противоправно, когато не се предприема действие, което следва да бъде извършено по силата на правна норма или въпреки направеното от съответната страна искане за това, макар и да са налице предвидените в закона предпоставки за извършване на действието. Относно причинно-следствената връзка следва незаконосъобразните действия на съдебния изпълнител да са това условие, което с вътрешна необходимост предизвиква настъпването на отрицателните последици в сферата на увреденото лице, т.е. деянието следва да бъде условието, без което вредата не би настъпила, и обратно, ако вредата би настъпила в тази сфера и ако деянието не беше осъществено, то липсва причинна връзка между тях.

Законосъобразното принудително изпълнение предполага насочването и реализирането на принудителното изпълнение върху имущество, собствено на длъжника. Проверката на собствеността от съдебния изпълнител се изисква както за движимите вещи-чл.465 от ГПК, така и за недвижимите имоти-чл.483 от ГПК.

Правото на собственост върху движима вещ се доказва с верига от оборими презумпции (който държи владее, който владее, владее за себе си, който владее за себе си е собственик, освен ако от обстоятелствата е явно, че вещта принадлежи другиму). Затова и при изпълнение върху движима вещ, съдебният изпълнител не събира доказателства за собствеността, а използва индиции за собствеността - описва, оценява и предава за пазене вещта, само

когато я намери в държане на длъжника, а в случаите, когато вещта не се намери у длъжника, кредиторът може да поиска запориране на вземането на длъжника за връщане на вещта от третото лице, което я държи.

Поради спецификата на процесната движима вещ, попадаща в хипотезата на чл.474, ал.5 от ГПК, и препращането в нея към реда за извършване на публична продажба на недвижим имот, нормата на чл.483 също намира приложение при предприемане на принудително изпълнение върху нея-решение №285/17.05.2010г. по гр.д.№1306/09г., ВКС, III гр.о.

Разпоредбата на чл.483 от ГПК вмениява по общ начин задължение на съдебния изпълнител да се увери в собствеността на описания имот, като предвидените способи за това не са изчерпателно изброени. Посочената законова уредба показва, че съдебният изпълнител трябва да събира разностранни доказателства и да ги прецени в съвкупност преди да извърши преценка за собствеността на вещта, като анализира и взема предвид всеки факт, който според закона е релевантен или представлява индиция за съществуването на правото на собственост.

МПС е намерено от ЧСИ на 09.09.2016г. във фактическата власт на трето лице-„Волво груп България“ ЕООД, оставено в сервиз за ремонт и годишно обслужване. Съставена е от това дружество фактура №5102045/31.08.2016г. за клиента „Силвър трейд“ ЕООД с падеж 05.09.2016г., за извършените услуги за влекач Волво, транзитен №Е-13-30, шаси 512768, VIN/идентификационен номер/ YV2ASO2A08B512769, т.е. „Волво груп България“ЕООД е лице, което не заявява собствени права, а напротив твърди, че държи вещта за друго лице и това друго лице е „Силвър трейд“ЕООД.

Процесното МПС е движима вещ, подлежаща на регистриране в официален регистър /съответната уредба в НАРЕДБА № I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства/, както и на деклариране по ЗМДТ. При регистрацията на МПС съгласно чл.5 от цитираната наредба звената на МВР извършват необходимите проверки за идентификацията на превозното средство, достоверността на представените документи и данните на собственика и произхода на превозното средство. При извършване на проверките се използват национални и международни информационни фондове, технически методи и средства, като служителите, извършващи проверки и регистрация, заверяват документите за регистрация и отговарят за правилното и точното им попълване, както и за достоверността на направените заверки. Съгласно чл.12а при регистрация на превозно средство с регистрация в държава - членка на ЕС, ЕИП, или в Конфедерация Швейцария собственикът представя и свидетелство за регистрация, издадено от съответния компетентен орган на държавата - членка на ЕС, ЕИП, или Конфедерация Швейцария, както и документи за придобиване на

собствеността с данни за идентификация на превозното средство. Издаденото при регистрацията по реда на цитираната наредба Свидетелството за регистрация се състои от две части, съдържащи данни за превозното средство и за собственика-чл.33.

Между страните е прието за безспорно, че ЧСИ не е извършил проверка за собствеността на автомобила по изп.д. №20167110400802. По твърдение на ответницата такава проверка/в съответните официални регистри/ е имало по присъединените към това дело други изп.дела/образувани първоначално съответно през 2014г. пред ЧСИ А.Загорова и през 2017г. пред ЧСИ С.Данова/ против същия длъжник. Съгласно представената по делото справка от ОД на МВР-Търговище, сектор „Пътна полиция“ от 11.06.2014г. по изп.д. №20147690400265 към 10.06.2014г. в регионалната база - КАТ Търговище на името на „Силвър трейд“ЕООД, гр.Търговище са регистрирани изброените в справката МПС, едно от които Влекач Волво 440, с рег.№ Т 4169 СТ, рама № YV2ASO2A08B512769. Съгласно представеното удостоверение от 09.04.2014г. за деклариращи данни, издадено от Община Търговище/за послужване по същото изп.д./, с декларация по чл.54 от ЗМДТ вх. №2973/27.10.2011г. „Силвър трейд“ЕООД е декларирало Влекач седлови, марка Волво, рег.№Т 4169 СТ. Съгласно представената справка от ТД на НАП гр.Варна по изп.д.№20177180400171 с данни, актуални към 02.05.2017г., „Силвър трейд“ЕООД има деклариращи посочените ППС, едно от които Влекач Волво 440, с рег.№ Т 4169 СТ, декларирано с вх.№2973/27.10.2011г. с вписан начин на придобиване „покупка“, дата на придобиване 28.09.2011г. и документ за придобиване „внос“. Също според посочената в тази справка справка за превозни средства по данни на КАТ, актуална към 31.03.2017г., „Силвър трейд“ЕООД е регистриран като собственик на посочените ППС, едно от които Влекач Волво 440, с рег.№ Т 4169 СТ, дата на първа регистрация 03.04.2008г., вид на регистрация „национална“ с последно вписване от 10.07.2012г.-поставяне под заповед.

Видно от гореизложеното е, че към датата на насочване и извършване на принудително изпълнение върху процесната движима вещ информацията в официалните регистри, от които бил следвало да се извърши необходимата справка за собствеността върху МПС, еднозначно са обозначавали „Силвър трейд“ЕООД като нейн собственик, т.е., ако беше извършена нарочна проверка и по изп.д. №20167110400802 информацията не би била различна. Обстоятелството, че дружеството е ползвало автомобила по договор за лизинг с белгийско дружество, а е регистрирано по реда на горепосочената наредба/при която регистрация се издава и свидетелство за регистрация, част първа и втора/ като негов собственик в България по договор за покупко-продажба от 2011г., според информацията, давана от МВР по водените от него регистри, не може да се вмени на ЧСИ. Според съставения опис на вещта към 09.09.2016г. МПС е било с транзитен номер. Кога се издава транзитна регистрация е уредено в нормата на чл.27 от същата наредба, която според действащата си към тази дата редакция-към ДВ, бр.31/15г., предвижда четири

възможни хипотези, вкл. и такава при изгубена или открадната постоянна табела с регистрационен номер, която и транзитна регистрация. Факт е обаче, че описаният автомобил е бил процесният съгласно изрично посочения му VIN номер или идентификационен номер на МПС/според терминологията в цитираната наредба/, наричан и номер на шаси или номер на рама, представляващ 17-символен код, който е уникален за всеки автомобил, обозначен в свидетелството за регистрация, както и, че към момента на изготвяне на обявлението и извършване на проданта МПС е било с регистрационния номер според първоначалната му регистрация през 2011г.

Предвид гореизложеното следва да се приеме, че деянието на ответницата не е условието, без което твърдяната вреда не би настъпила, защото и ако и да бе извършила проверка по конкретното изп.дело от регистъра на КАТ, то тя не би се уверила, че вещта не е собственост на длъжника, а напротив в обратното, т.е. резултатът би бил същият. Извън горното и следва да се посочи, че предвид разпоредбата на чл.482, ал.2 от ГПК купувачът от публична продан на движима вещ придобива собствеността върху нея, независимо от това дали вещта е принадлежала на длъжника, или проданта в изпълнителното производство на движима вещ е оригинален придобивен способ, като независимо, че процесуално-правна конструкция почива на материално-правната уредба по чл.78, ал.1 ЗС се приема в теорията, че този ефект настъпва дори и тя да е била загубена или открадната-/Сталев, Ж. БГПП, Сиела 2012г., с.1045/.След като ищецът е придобил собственост, за него не е настъпила вреда в размер на покупната стойност на вещта. Изземването ѝ е свързано с проведено административно производство, в което производство спор за правото на собственост на вещта не се разрешава.

По изложените съображения съдът приема, че с действията си ЧСИ не е причинил твърдяната в настоящото производство имуществена вреда на въззивното дружество, предвид което предявеният иск следва да бъде отхвърлен. Предвид съвпадане крайните изводи на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

На осн. чл.78, ал.3 от ГПК и направеното искане на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени сторените от нея пред настоящата инстанция съдебно-деловодни разноски. Представила е доказателства за направени такива в размер на 2 500лв., представляващи адв.възнаграждение, заплатено в брой съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 14.03.2022г.Направено е възражение за прекомерност на адв.възнаграждение от насрещната страна. Съдът приема същото за основателно съобразно фактическата и правна сложност на делото и минималното предвидено възнаграждение в чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/04г. на ВАДвС с оглед материалния интерес по делото, а именно сумата от 2 111, 90лв., предвид което следва да бъде редуцирано до размера от 2 200лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №1704/15.11.2021г., постановено по гр.д. №1608/21г. по описа на ВОС, гр.о.

ОСЪЖДА „Тексим“ ООД, ЕИК 175444625, да заплати на ЧСИ Д.З. П.-Я., рег.№711, район на действие ОС-Варна, сумата от 2 200лв., представляваща съдебно-деловодни разноси, сторени пред въззивна инстанция, на осн. чл.78, ал.3, вр. ал.5 от ГПК.

Решението е постановено при участието на третите лица помагачи ЗАД „Армеец” АД, гр.София и ЗК „Лев инс“ АД, гр.София на страната на ответницата.

Решението подлежи на касационно обжалване при условията на чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховен касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____